

Dosarul nr. 3ra-739/19

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud: Sv. Bragarenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Lilian Melnic,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Lilian Melnic împotriva Consiliului local Talmaza raionul Ștefan Vodă cu privire
la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Lilian Melnic și a fost menținută hotărârea din 12
octombrie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2018 Lilian Melnic a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului local Talmaza raionul Ștefan Vodă cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în temeiul contractului vânzare-
cumpărare a obiectului nr. 4977 din 23 mai 2017 a procurat la licitație construcțiile
cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx și xxxxx, amplasate în satul Talmaza, r-ul
Ștefan Vodă, cu suprafața totală de 1042.3 m.p.

A menționat că la 6 iunie 2017 a solicitat administrației publice locale
cumpărarea terenului aferent construcțiilor cu suprafața de 4.1285 ha cu numărul
cadastral xxxxx, însă cererea a rămas fără răspuns și satisfacere.

Astfel, la 13 noiembrie 2017 a depus o cerere repetată de procurare a terenului
aferent cu suprafața 4.1285 ha.

Prin răspunsul din 23 noiembrie 2017, administrația publică locală a comunicat
că, prin decizia nr. 4.9 din 14 iunie 2017 a Consiliului satului Talmaza, terenul cu
numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 4,1285 ha a fost separat/divizat în terenul
cu suprafața de 2.3 ha care a fost dat în arendă și suprafața de 1,8285 pe care sunt
amplasate construcțiile 01, 02 și 03.

A relatat că la 8 decembrie 2017 a depus o cererea prealabilă privind anularea
deciziei nr. 4.9 din 14 iunie 2017 a Consiliului satului Talmaza, însă prin răspunsul
din 4 ianuarie 2018, pârâtul a comunicat că cererea este în proces de examinare,

deoarece problema abordată este una complexă și necesită consultări suplimentare cu specialiștii.

Reclamantul a considerat că această decizie este ilegală, din motiv că la procurarea construcțiilor un element determinant a fost și terenul aferent cu suprafața de 4.1285 ha.

A susținut că la procurarea construcțiilor potrivit planului cadastral și planului geometric al terenului, acesta este un teren utilizat în procesul tehnologic, iar modul de folosință a clădirii este de producere, având suprafața de 4,1285 ha.

A arătat că există cazuri când au fost înstrăinate construcțiile de către administrația publică locală și ulterior s-a procurat terenul aferent fără careva divizări, astfel că situația divizării terenurilor în cazul dat, este o discriminare în privința lui și o încălcare a dreptului său de proprietate.

A indicat că divizarea terenului într-un termen de 20 de zile din momentul înstrăinării construcțiilor, denotă o intenție de inducere în eroare a cumpărătorului de către administrația publică locală, având în vedere că în cazul în care terenul aferent construcțiilor ar fi de 1,8285 ha înainte de procurarea acestor construcții, dânsul nu l-ar fi procurat.

La fel, a specificat că divizarea terenului după procurarea construcțiilor reprezintă o violare a articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care protejează nu numai dreptul de proprietate, ci nemijlocit și interesul/intenția cumpărătorului de a-și procura bunul.

A precizat că administrația publică locală a înstrăinat la licitație construcțiile care se întindeau pe un teren aferent cu suprafață de 4,1285 ha, iar la momentul înstrăinării construcțiilor, terenul nu era divizat.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 21, art. 26 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea deciziei nr. 4.9 din 14 iunie 2017 a Consiliului satului Talmaza, r-ul Ștefan Vodă.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată.

La 30 octombrie 2018 Lilian Melnic a declarat apel împotriva hotărârii din 12 octombrie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lilian Melnic și a fost menținută hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată, întrucât nu s-au constatat temeiuri care ar determina anularea actului ca fiind emis contrar prevederilor legii, cu încălcarea competenței sau cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 17 aprilie 2019 Lilian Melnic a declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Recurentul a reiterat aspectele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată, menționând că intimatul a acționat cu rea-credință și nu a divizat terenul anterior înstrăinării construcțiilor, dar la indus în eroare, comunicându-i că după procurarea construcțiilor va depune cererea de procurare a terenului aferent.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat în cauze de contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 martie 2019.

Astfel, recursul declarat la 17 aprilie 2019, este în termen.

Prin referința din 26 iunie 2019, Consiliul local Talmază raionul Ștefan Vodă a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului depus de Lilian Melnic, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lilian Melnic, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Lilian Melnic.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Lilian Melnic, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva